

og Politicorps, skal fremdeles vedblive, dog at Tjeneste i Borgervæbningen eller Politicorpslet ikke kan affordres Nogen, der henhører til Hærens eller Søværnets Linie eller til det befarnede Mandstabs. Tjeneste i Brandcorpslet kan ikke fritage Nogen fra at opfylde den Værnepligt, som hans Stilling i Hæren eller Søværnet medfører.

Tjenesten i de borgerlige Corps bliver alene at betragte som en Communalbyrde til Overholdelsen af den indre Orden og Sikkerhed i Kjøbstaden, uden Hensyn til Værnepligten, til hvilken Ende sige Corps alene skulle staae under den civile Ovrigheds Overbefaling. Som Følge heraf skal der gives de nuværende Kjøbstads Borgervæbninger en til dette Diemed svarende Ordning; forsaavidt det ikke allerede er skeet.

Dog skulle de borgerlige Corpsfer i Kjøbenhavn og øvrige faste Pladser, derunder indbefattet Helsingør, fremdeles i Krigstid under Krigsbestyrelsens Befaling kunne anvendes til at modstaae fjendtligt Overfald, naar Vænen angribes, og skulle derfor ogsaa i Fredstid staae under Krigsbestyrelsens Tilsyn.

Alle de, der ere ansatte ved de sidstnævnte borgerlige Corps, skulle saalænge forbigaaes ved Indkaldelse til Forstærkningen.

§ 47.

Om Bøder.

De i denne Lov omhandlede Bøder diciteres af Sessionen eller for det befarnede Mandstabs Vedkommende af Udskrivningschefen. I Mangel af mindelig Betaling forelægges Vedkommende en Frist af 6 Uger, inden hvis Udløb han kan begjære Sagen afgjort ved Domstolene som offentlig Politisag. Fremsettes saadan Begjæring ikke inden Fristens Udløb, kan Bøden inddrives ved Udpantning.

Disse Bøder samt alle andre Bøder, der erlægges for Overtrædelser af Bestemmelser vedkommende Værnepligten, tilfalde Statskassen.

§ 48.

Fritagelser for Værnepligten kunne ikke tilstedes.

Ingen andre Fritagelser eller Begunstigelser med Hensyn til Værnepligtens Opfyldelse kunne herefter tilstedes, end de, der have Hjemmel i nærværende Lov.

§ 49.

Ældre Bestemmelser Ophævelse.

Solimitdistrikterne ophæves.

Loven om almindelig Værnepligt af 12te Februar 1849 træder ud af Kraft tilligemed de i Forordningen af 8de Januar 1802 indeholdte Bestemmelser vedkommende Værnepligten til Søkrigstjenesten samt de øvrige hidtil gjældende Bestemmelser, der ere i Strid med nærværende Lov.

Midlertidige Bestemmelser.

§ 50.

De, der forinden Lov om almindelig Værnepligt af 12te Februar 1849 udkom, vare fritagne for Værnepligten, hvad enten saadan Frihed var grundet paa Fødsel eller først senere erhvervet, navnlig ved Indbetaling af en Kjendelse til Landmilicefonden eller Sønindrulleringsfonden, ere, forsaavidt de ere fødte i Aaret 1826 eller senere, Værnepligten underkastede.

Naar Nogen, der i Henhold til den ældre Lovgivning er bleven fritagen ved Indbetaling af en Kjendelse, skalde blive indkaldt til activ Tjeneste, bliver den erlagte Kjendelse at tilbagebetale ham, saafremt den er bleven indbetalt forinden Udstedelse af Placaterne af 10de og 27de Juli 1846.

De derimod, som ere fødte forinden den 1ste Januar 1826, forblive i Besiddelse af den tidligere erhvervede Frihed.

§ 51.

De i de nu ophævede Solimitdistrikter hjemmehørende Værnepligtige, der have opnaaet 18 Aars Alderen, skulle ikke, forsaavidt